

การคิดนอกกรอบ ต้องสามารถปฏิบัติได้

ลมิศ ลัษณุกร

ต้องสร้างตึกสูงมีพื้นที่กว้าง ทั้งจะต้องมีสถานที่จอดรถให้แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่และผู้ช่วยอย่างพอเพียง คิดถึงการที่จะต้องให้แพทย์ชำนาญเฉพาะทางอยู่ให้พร้อมในโรงพยาบาล

ปัจจุบันมีความคิดนอกกรอบว่า การให้บริการทางการแพทย์จะต้องเปลี่ยนเป็นเชิงรุก โดยไปเปิดคลินิกเวชกรรมตามชุมชนต่างๆ มีอาคารเพียง 2 คูหา ก็สามารถให้การรักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้ป่วยที่อยู่ในชุมชนได้ เหมือนร้านสะดวกซื้อ (Convenience Store) ที่อยู่ใกล้บ้าน สามารถจะคัดกรองผู้ป่วยโดยแพทย์เวชปฏิบัติ หรือ General Practice หากมีวินิจฉัยที่จำเป็นต้องส่งไปโรงพยาบาล เพื่อการตรวจรักษาก็สามารถส่งต่อได้ เป็นความสะดวกของผู้ป่วย และญาติที่ไม่ต้องเดินทางไกลและการจราจรติดขัด และต้องมารอคิวตรวจรักษาแม้จะมีการคัดกรองที่โรงพยาบาลพบว่ามีอาการให้หวัตรรรมดาแต่ก็

ความ คิดนอกกรอบแม้ว่าจะช่วยเปิดโลกทัศน์ให้กว้าง ทำให้มีทางเลือกใหม่ๆ ได้ แต่ก็ต้องมีการวิเคราะห์ความคิดที่เกิดขึ้นภายหลังที่ไม่ด่วนตัดสินในทันทีที่คิดอะไรได้ว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ หรือทำไม่ได้

ความคิดนอกกรอบควรนำมาพิจารณาทบทวนว่ามีใช่เป็นเพียงความต้องการแบบเพ้อฝัน อยากให้เกิดสิ่งนั้นสิ่งนี้ หรืออยากได้นั้นอยากได้นี้ นักประดิษฐ์ที่สร้างผลงานจากความคิดนอกกรอบล้วนเป็นผู้ซึ่งได้วิเคราะห์และทดลองความเป็นไปได้กันแทบทั้งสิ้น เพราะถ้ามีแต่ความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม นำสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นเพียงด้านเดียวก็อาจประสบความล้มเหลว เสียเวลาเปล่า

การร่วมงานกันของคนคิดนอกกรอบที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นทีมก็อาจมีการท้วงติง หรือคัดค้านกันบ้าง เพราะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ ที่ต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของสมมติฐานที่จะนำมาพิสูจน์เป็นทฤษฎี

เมื่อก่อนมีความคิดติดกรอบว่า การขยายโรงพยาบาลก็จะ

ต้องเสียเวลาทั้งการเดินทางของผู้ป่วยและเวลาการตรวจของแพทย์ จากการเปิดคลินิกเวชกรรมตามบ้านชุมชนเป็นการแก้ปัญหาความแออัดที่โรงพยาบาล แล้วสามารถให้บริการทางการแพทย์ได้สะดวกรวดเร็ว ก็เป็นการพิสูจน์ถึงความคิดนอกกรอบที่สามารถปฏิบัติได้และอาจมีความคิดนอกกรอบที่คล้ายกันในงานบริการอื่นๆ ติดตามมา

การเปิดคลินิกนอกเวลาในโรงพยาบาล ก็เป็นความคิดนอกกรอบที่สามารถปฏิบัติได้ เพราะแต่เดิมเมื่อแพทย์ต้องการเพิ่มทักษะในการรักษาผู้ป่วยให้ได้มากขึ้น ก็จะไปเปิดคลินิกในที่ต่างๆ ซึ่งไม่อยู่ห่างไกลจากโรงพยาบาลที่ประจำอยู่มากนัก ต้องมีค่าใช้จ่ายลงทุนซึ่งตึกแถวเป็นเงินจำนวนมากและต้องจ่ายค่าเช่ารายเดือนสูง หากเป็นทำเลทอง ก็ยังต้องเสียค่าเช่าแพง บางท่านอาจจะมียานติดถนนสามารถเปิดรับเป็นคลินิกชั้นเดียวไม่ต้องลงทุนก่อสร้างมาก แต่ก็ทำเลไม่ดี ไม่เป็นจุดที่ใกล้ชุมชน ซึ่งจะมีผู้ป่วยไปมาได้สะดวก เมื่อไม่มีคนมารับบริการมากพอก็ไม่คุ้มค่าใช้จ่าย เพราะมีค่าตอบแทนพยาบาลที่ต้องมาช่วยทำงาน ในที่สุดหลายแห่งก็ต้องปิดกิจการไป

เมื่อมีการเปิดคลินิกนอกเวลาในโรงพยาบาลและสามารถกำหนดค่าตรวจของแพทย์รายละ 300 บาท ผู้ป่วยก็จะมารับการตรวจรักษาามาก เพราะคุ้นเคยกับการมาโรงพยาบาลและรู้ค่าใช้จ่ายแน่นอน แม้จะมีอัตราค่าตรวจพิเศษในบางกรณีก็เชื่อว่าจะไม่มากเกินไป จึงเห็นได้ว่าเป็นความคิดนอกกรอบที่สามารถปฏิบัติได้

ลองหันมาพิจารณาความคิดนอกกรอบที่อาจไม่สามารถปฏิบัติได้บ้าง ก็มีตัวอย่างให้เห็นหลายกรณีเช่นความคิดที่ว่า ทำไมจึงต้องเป็นลูกจ้าง ทำไมไม่เป็นเถ้าแก่ หรือเป็นเจ้าของกิจการเสียเอง ก็มีครูศาสตร์บัณฑิตจบใหม่ เห็นเพื่อนๆ ต้องออกตระเวนสมัครงานเป็นครูตามโรงเรียนต่างๆ ได้รับการเรียกตัวไปสัมภาษณ์ คัดเลือก ได้งานบ้าง ไม่ได้งานบ้าง ต้องเปลี่ยนสายอาชีพไปทำงานที่ไม่ตรงกับที่เรียนมา เพื่อให้ได้งานทำก็เกิดความคิดนอกกรอบที่จ้างตัวเอง (Self employ) ด้วยการเปิดโรงเรียนอนุบาลหลังเดียวในที่ดินของ

บิดามารดา เป็นผู้ถือใบอนุญาต เป็นครูใหญ่ เป็นผู้บริหารเบ็ดเสร็จ เพราะเป็นกิจการขนาดเล็กแต่ก็ต้องมีคนทำความสะอาด แม่ครัวและผู้ช่วยดูแลเด็ก ซึ่งมีเงินเดือนรวมกันแล้วร่วมสามหมื่นบาท เมื่อมีค่าเล่าเรียนจากเด็กนักเรียนเพียง 20 คน ในปีแรกจึงขาดทุน ทนทำต่อในปีที่สอง เด็กเก่าออกไปบ้างเพราะผู้ปกครองเห็นว่าดูแลให้อาหารการกินแก่ลูกหลานของเขาแบบกระเบื้องกระเสีย ลูกหลานของเด็กนักเรียน หิว ร้องให้ซื้ออาหารรับประทานทุกวัน เหลือเดือนขึ้นขึ้นไป 13 คน เมื่อเปิดรับนักเรียนใหม่ได้เพียง 17 คน ก็ต้องเพิ่มครูประจำชั้นอีก 1 คน และต้องขึ้นเงินเดือนให้แก่แม่ครัว คนทำความสะอาดและผู้ช่วยดูแลเด็ก เพื่อจะรักษาคนไว้ได้ ทำอยู่ 2 ปี โดยที่ไม่มีเงินเดือนให้ตัวเอง ทั้งๆ ที่เป็นผู้ถือใบอนุญาตและเป็นครูใหญ่ เป็นผู้บริหารก็มีอันต้องเลิกกิจการไปในที่สุด

กิจการหลายแห่ง เพื่อนฝูงร่วมกันลงทุนด้วยเงินของทางครอบครัวบ้าง กุ๊ยมมาบ้าง นำมาเป็นค่าใช้จ่ายตกแต่งสถานที่ให้มีหน้าตาสวยหรู โอ้อ่า ด้วยสไตล์ทันสมัย เป็นเงินหลักล้าน มีพิธีเปิดสุดแสนอลังการ หมดค่าใช้จ่ายเป็นหลักแสน ผู้ถือหุ้นแต่ละคนก็ล้วนมีตำแหน่งเป็น Director เดินเหินด้วยมาดสง่างาม พุดจาคำโตๆ มีค่าใช้จ่ายประจำทั้งค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และเงินเดือนพนักงาน รวมทั้งหมดตกเดือนละเกือบแสนบาท ตกสิ้นปี ไม่มีเงินพอใช้หนี้ ก็คิดว่าจะเพิ่มทุน แต่ส่วนใหญ่ก็ไม่คิดจะลงทุนต่อเพราะเห็นแล้วว่า “หน้าใหญ่แต่ไส้แห้ง” ไม่ได้รับเงินเดือนกันมาแล้วทั้งปี จำต้องให้ผู้ถือหุ้นซึ่งไม่จำกัดความรับผิดชอบ ต้องขายบ้านนำเงินชำระหนี้ธนาคารและเจ้าหนี้อื่นๆ

เท่าที่ยกตัวอย่างจากเรื่องจริงมาเป็นอุทาหรณ์ทั้งความคิดนอกกรอบที่สามารถปฏิบัติได้และปฏิบัติไม่ได้ ไม่ประสงค์ที่จะหยุดยั้งความคิดนอกกรอบที่ควรจะมีอยู่แต่ต้องศึกษาความเป็นไปได้อย่างถี่ถ้วน

